

יזכור

גיורא שוהם ז"ל

נפל כ"ד בתשרי תשל"ד, 20 באוקטובר 1973

גיורא, בן רות ושלמה, נולד ביום ו' באלול תשי"ב (27.8.1952) בירושלים. הוא למד תחילה בבית-ספר יסודי בקיימברידג', באנגליה, שם עשה אביו לצורכי לימודים. כששבה המשפחה ארצה, למד בבתי-ספר ברמת-גן וברמת-השרון. הוא החל בלימודיו העל יסודיים בבית הספר התיכון בנוה-מגן, למד שנה אחת בבית-ספר תיכון בפילדלפיה שבארצות הברית, וסיים את לימודיו במגמה הומניסטית כללית, בבית הספר התיכון ברמת השרון. בקיץ 1970 עמד בהצלחה בבחינות הבגרות. "בכל שנה בסתיו גיורא / הרוח המטורפת בגני / עורפת את מיטב השושנים", כך שרה נעמי שמר לגיורא, שהכירה מנעוריו והוסיפה: "הוא היה הבטחה, בשורה, תחילתם של דברים. כרבים אחרים ניגן בגיטרה ותיכנן את עתידו". גיורא היה תלמיד מצטיין, מלא מרץ ועירני.

סיפרה אחת ממורותיו: "בכיתה שימש קטליזטור לכל דיון. אפשר היה לסמוך עליו, שלא ייתן לשיחה להתנהל על מי מנוחות. הכמיהה להצליח בלימודים ולהצטיין בכל לא הייתה אצלו בגדר אמביציה תכליתית, כי אם מעין משחק אפלטוני באידאה של ההצלחה". כי גיורא דחה את הבינוניות. "אדם חייב להגיע למכסימום יכולתו", הסביר. הוא נודע בין מוריו, רעיו ומכריו כבחור כן ואמיתי, הסולד מדרך של פשרות. "בחור בהיר-שיער, גבוה, ידיים ענקיות, עיניים כחולות וחזות מרשימה". כך תיאר אחד מחבריו את גיורא, באומר, שקשה להשלים עם העובדה, שגיורא הבולט משכמו ומעלה בכל חבורה, איננו עוד. כבר בנעוריו היה עלם מבוגר, בעל השקפת עולם מבוססת. "גיורא היה 'דוגרי', לא נרתע מלומר את האמת. לא תמיד היה נעים לשמוע מה שאמר, אבל אנו ידענו, שבתוך-תוכו היה גיורא ילד רגיש וחולמני, חבר טוב, מוכן לעזור לידיד". גיורא אהב מוסיקה, ספרות ואמנות, כן אהב ספורט, מסעות וטיולים עם חברים. תמיד היה מוקף חברים ונערות שהתרפקו עליו.

גיורא גויס לצה"ל בראשית נובמבר 1970 והוצב לחיל הרגלים. לאחר הטירונות השתלם בקורס סוירים, בקורס צלפים, בקורס מ"כים ובקורס קציני חיל-רגלים. ביחידתו נודע כקצין מעולה. "הדרך לקצונה נראתה לו טבעית וברורה", סיפר אחד מחבריו ואמר, שכבר בקורס מ"כים ניכר גיורא כאדם מתלבט, פתוח לחידושים ומלא סקרנות לעולם חדש

הפקולטה למשפטים ע"ש בוכמן, אוניברסיטת תל-אביב

יזכור

ומעניין שיוכל ללמוד ממנו. הסלידה מן הבינוניות, השאיפה להשיג את המושלם, האיצה בגיורא והדריכה אותו בדרכו בצבא. במהלך שירותו הוענק לו "אות השירות המבצעי" על חלקו בפעילות המבצעית. בשלהי ספטמבר 1973, ימים אחדים לפני פרוץ הקרבות, החליט גיורא להאריך את תקופת שירותו בצבא, במסגרת שירות הקבע. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים, יצא גיורא עם פלוגת סיור של גדוד שריון, שנשלחה לחזית סיני והשתתפה בקרבות הבלימה. אחד הלוחמים בסיירת סיפר על פגישה חטופה עם גיורא, בעיצומה של המלחמה: "השיער הבלונדיני הזה, העמידה הזאת נדמה לי שהיה מאושר לפגוש אדם מוכר. הוא האמין שתהיה לו הזדמנות לעשות משהו, להיות שותף בכוח לוחם. ואני זוכר את משפט הפרידה, שאמר לי מנגמ"ש הפיקוד: 'תשמור על עצמך' בחצי חיוך, כמובן."

גיורא נמנה עם הכוח שחצה את התעלה לעברה המערבי והגיע עם הכוחות הפורצים עד למבואות פאיד. שם, ביום כ"ד בתשרי תשל"ד (20.10.1973) נפגע ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית העלמין הצבאי בקרית-שאול. השאיר אחריו הורים, אח ואחות.

לאחר נופלו הועלה לדרגת סגן.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "בנכם היקר, סגן גיורא ז"ל, שירת ביחידה כמדריך במדור צלפים, ובתפקיד זה פעל רבות בחינוך ובהכשרת לוחמים ליעודם. גיורא היה מקובל מאוד על חבריו בבסיס, תוסס ובעל רעיונות מקוריים. לא בקלות נכנע למוסכמות ותמיד מוכן לכל רעיון אשר עמן בחובו את הנעלם בהיותו קצין צלפים הצטרף ליחידה המובחרת של צה"ל. גיורא ז"ל יזכר לעד בבית הספר לחיל הרגלים כקצין מוכשר, חרוץ ושואף לעשייה רבה."

שרה נעמי שמר: "בכל שנה בסתיו גיורא / אתה אינך לבד גיורא / כי במקום שבו אתה שוכן / שוכנים החסד והחן"

הפקולטה למשפטים ע"ש בוכמן, אוניברסיטת תל-אביב